

SØR-VARANGER KOMMUNE

Boks 406, 9915 Kirkenes
Tlf. 78 97 74 10. Fax 78 99 22 12
E-post: postmottak@sor-varanger.kommune.no

Vedlegg ..... 2 ..... av: ..... 2 .....
Sak: .....

SAKSFRAMLEGG

Saksbehandler: Trygve Sarajärvi, tlf. 78 97 74 86 Ansvarlig leder: Håvard Lund	Dato: 10.07.2003 Saksnr.: 03/01577 Arkiv: K51
Saksordfører: <i>Helge Størke</i>	

FORSLAG TIL NY MINERALLOV - HØRING

Vedlegg:

1. Høringsbrev datert 26.05.2003
2. Forslag til ny minerallov, høringsnotat. (Relevant utdrag)
3. Formannskapsvedtak fra sak 0147/99

Andre saksdokumenter (ikke vedlagt):

1. Forslag til ny Finnmarkslov.

Saksopplysninger:

Nærings- og handelsdepartementet legger med dette frem forslag til ny minerallov. Lovverket på dette området er i dag spredt på mange forskjellige lover, og mangelen på en samlet og enhetlig regulering har medført at en del forhold rundt mineralvirksomhet ikke er regulert. Et helhetlig regelregime for all mineralvirksomhet i Norge er etterspurt både av næringen, grunneierorganisasjonene og myndighetene. Sør-Varanger kommune er eneste kommune i Finnmark som er direkte høringsinstans.

Arbeidet med en ny minerallov startet i 1993 da departementet vedtok å nedsette et utredningsutvalg med mandat å fremlegge forslag til ny minerallov. Utvalget la fram sin utredning 15. august 1996 (NOU 1996:11 Forslag til minerallov), og i 1999 fremmet departementet Ot. prp. nr. 35 (1998-1999) Om lov om erverv av og drift på mineralressurser (mineralloven) for Stortinget. Dette lovforslaget ble trukket tilbake i mars 2000.

Det er et helt nytt forslag som nå fremmes, men deler av forslagene og prinsippene i tidligere utredninger er videreført.

En vesentlig forskjell mellom gjeldende Bergverkslov og foreliggende forslag til ny minerallov er at virkefeltet utvides fra bare å gjelde mutbare mineraler (noe forenklet: de fleste vanlig forekommende tyngre metaller og kisholdige bergarter) til også å gjelde ikke-mutbare mineraler, så som løsmasser, uttak av naturstein, drift på metaller med lav egenvekt og andre ikke fornybare ressurser i grunnen, med unntak av petroleum.

For å danne en plattform for lovarbeidet har departementet og Bergvesenet avholdt møter med grunneier- og næringsorganisasjonene. Det har også vært avholdt to møter med Sametinget. Departementet har mottatt mange nyttige og konstruktive innspill i denne prosessen.

Hovedtrekk i forslaget

Forslaget til ny minerallov innebærer at mineralnæringen i Norge får et etterlengtet lovverk som skal legge til rette for moderne mineralvirksomhet innenfor rammene av en bærekraftig utvikling. Mineralnæringen er en næring i vekst, som bidrar til sysselsetting i distriktene. Forslaget danner grunnlag for å utnytte næringens potensiale ytterligere, noe som igjen vil kunne gi positive ringvirkninger spesielt for næringsutviklingen og sysselsettingen.

Det nye forslaget innebærer modernisering, forenklinger og bedre rammevilkår for næringen. Antallet lover reduseres fra fem til en, og det foreslås en bedre koordinering i forhold til annet lovverk (spesielt plan- og bygningsloven). Før uttak av mineraler kan skje trengs imidlertid fortsatt tillatelser etter annet lovverk. Særlig plan- og bygningsloven som arealbrukslov spiller her en vesentlig rolle. Departementet ønsker å bemerke at det ikke foreslås endringer i det øvrige regelverket som er av betydning når det skal drives ut mineraler, for eksempel regler knyttet til motorferdsel, forurensning, verneområder og lignende.

Gjennom forslaget om en utvidet leteadgang for de ikke-mutbare mineralene (fri leterett) stimuleres det til økt aktivitet for næringen. Fri leterett etter ikke-mutbare mineraler er nytt i forhold til dagens regler. Undersøkelse og drift av ikke-mutbare mineraler reguleres først og fremst av avtaleretten, men med mulighet for ekspropriasjon. Det er altså grunneieren selv som gir de privatrettslige tillatelsene til undersøkelse og drift på ikke-mutbare mineraler. For retten til undersøkelse og drift av mutbare mineraler må det søkes om tillatelse fra Bergvesenet

Uttak av mineralske ressurser innebærer naturinngrep og uttak av ikke-fornybare naturressurser. Det er derfor avgjørende at dette skjer innenfor miljømessige forsvarlige rammer. Økt aktivitet på mineraler nødvendiggjør økt samfunnsmessig kontroll. I dag er samfunnets behov for kontroll med drift på mineraler ikke tilfredstillende ivaretatt med den til dels manglende reguleringen, den spredte myndighetsfordelingen og de begrensede tilsynsmulighetene for slik drift. Forslaget innebærer en styrking av den samfunnsmessige kontrollen ved at det stilles krav om aktørgodkjenning og bergmessig forsvarlig drift samtidig som virksomhetshaver pålegges sikrings- og opprydningsplikt. Det foreslås å opprette en finansiell garantiordning for å sikre at det finnes midler til dette for eksempel i en eventuell konkurssituasjon. Selve driften skal skje i henhold til driftsplan som skal godkjennes av Bergvesenet. I tillegg kommer at det skal føres tilsyn med et større antall uttak. I dag har Bergvesenet kun egen hjemmel til å føre tilsyn med uttak av mutbare mineraler. Når det gjelder uttak av de ikke-mutbare mineraler, så er disse kun delvis underlagt tilsyn etter spredte og tilfeldige hjemler i annet regelverk.

Den økte kontrollen vil bidra til å sikre like rammevilkår for næringen, ved at lovverket fanger opp den delen av næringen som i dag faller utenfor, samtidig som det blir mindre rom for "useriøse" aktører i bransjen. Kontrolltiltakene vil også være en fordel for grunneieren.

Departementet opprettholder det grunnleggende skillet mellom mutbare og ikke-mutbare mineraler. Mutbare mineraler tilhører staten, mens ikke-mutbare mineraler er grunneiers eiendom. I Ot.prp. nr. 35 ble det forelått et registreringssystem for alle ikke-mutbare mineraler bortsett fra mineralske byggeråstoffer. Dette forslaget er ikke videreført fra departementets side i dette lovutkastet.

Regler om urfolks rettigheter i forbindelse med mineralaktivitet er ikke tatt med i dette høringsnotatet. Det er allerede foreslått regler om dette i Ot. prp nr. 53 (2002-2003) om lov

om rettsforhold og forvaltning av grunn og naturressurser i Finnmark fylke (finnmarksloven). Det vises til ovennevnte ot.prp og til høringsbrevet kap. 12. Når det gjelder områder med samiske interesser utenfor Finnmark, foreslås det ikke særregler for disse. Samerettsutvalget II utreder samiske rettighetsforhold sør for Finnmark, og departementet vil avvente resultatet av dette arbeidet før det gis eventuelle særregler.

For å gjøre den nye mineralloven mer moderne og lettere tilgjengelig for brukerne foreslår departementet å gjøre noen språklige endringer i forhold til dagens bergverkslov.

Særregler for mutbare mineraler i Finnmark

Lovparagrafer for mutbare mineraler i Finnmark er i forslaget til Finnmarkslov gitt som forslag til endringer i gjeldende Bergverkslov. Forslaget til ny Minerallov forutsetter at Bergverksloven oppheves. Det er derfor satt av et eget kapittel i Minerallovsforslaget for disse bestemmelser.

Til orientering tas her med endringene som ligger inne i finnmarkslovsforslaget.
I forslag til Finnmarkslov lyder forslag til endringene i Bergverksloven som følger:

§ 31 Endringer i annen lovgivning

Fra den tid Kongen bestemmer, gjøres følgende endringer i annen lovgivning:

1. Lov 12. mars 1965 om statens umatrikulerte grunn i Finnmark fylke oppheves.
2. I lov 30. juni 1972 nr. 70 om bergverk gjøres følgende endringer:

I kapittel 2 skal ny § 7 a lyde:

Særregler om skjerping i Finnmark

Ved skjerping i Finnmark fylke skal skjerperen senest en uke før skjerpingen begynner, skriftlig varsle Sametinget, grunneieren og det aktuelle områdestyret og distriktsstyret for reindriften. Tar skjerperen sikte på inngrep i grunnen, skal stedet for inngrepet angis.

I kapittel 3 skal ny § 22 a lyde:

Særregler om muting i Finnmark

Søknader om muting i Finnmark fylke kan avslås dersom allmenne hensyn taler imot at søknaden innvilges. Ved vurderingen skal det legges vesentlig vekt på hensynet til samisk kultur, reindrift, næringsutøvelse og samfunnsniv. Innvilges søknaden, kan det settes vilkår for å ivareta hensyn som nevnt.

Ved behandlingen av søknaden skal bergmesteren gi grunneieren, Sametinget, fylkesmannen, fylkeskommunen, kommunen og det aktuelle områdestyret og distriktsstyret for reindriften anledning til å uttale seg.

Dersom Sametinget eller Finnmarkseiendommen som grunneier går imot at søknaden innvilges, skal søknaden avgjøres av departementet.

Innvilger departementet søknaden i tilfeller som nevnt i tredje ledd, har klage til Kongen fra Sametinget eller Finnmarkseiendommen som grunneier oppsettende virkning.

I kapittel 4 skal ny § 39 b lyde:

Særregler om utmål i Finnmark

For søknader om utmål i Finnmark fylke gjelder bestemmelsene i § 22 a tilsvarende. I tilfeller som nevnt i § 22 a tredje ledd avgjør departementet om utmålsforretning skal holdes før eller etter at departementet har behandlet søknaden.

§ 42 første ledd nytt annet punktum skal lyde:

For gruver på Finnmarkseiendommens grunn kan Kongen ved forskrift fastsette en høyere avgift.

Saksutredning:

Nærings- og handelsdepartementets forslag til ny minerallov virker som et godt gjennomarbeidet dokument. Det framkommer at lovforslaget medfører en forenkling, samling og presisering av av minerallovgivningen. Loven vil kunne gi aktørene en større forutsigbarhet, samtidig som det legges opp til at loven skal styre utviklinga i en bærekraftig retning.

Høringen til ny minerallov løper parallelt med Stortingets behandling av forslaget til Finnmarkslov. I denne lov er det foreslått at det i Bergverksloven tas inn særregler om skjerping (leting), muting (undersøkelser) og utmål (rett til utvinning) i Finnmark, samt bestemmelser om avgifter til Finnmarkseiendommen ved utvinning. Forslaget til ny Minerallov forutsetter imidlertid at Bergverksloven skal oppheves. Det innebærer at de endringer som er foreslått i Finnmarks-lovens § 31, isteden legges inn i forslag til Minerallov som et eget kapittel (Kap 6), fremfor å spre dem over de ulike saksområder loven ellers er bygd opp om. Det er bare foreslått at særreglene for Finnmark skal gjelde mutbare mineraler.

Språket i forslaget til ny minerallov er søkt modernisert, på den måte at man har omformet fagtermer fra bergverksindustrien til mer "vanlige" uttrykk. Bergvesenets funksjoner videreføres som statlig godkjennings- og tilsynsmyndighet, under navnet Direktoratet for mineralforvaltning. Direktoratets oppgaver i forhold til ikke-mutbare mineraler vil være begrenset. På dette område videreføres prinsippene om grunneiers rettigheter. Forslaget til Finnmarkslov gir Finnmarkseiendommen grunneiers rettigheter i forhold til Mineralloven.

Lovforslaget legger ikke opp til endringer i andre lover hvor kommunene har forvaltning og vedtaksmyndighet. I høringsnotatet drøftes likevel om Plan- og bygningsloven er hensiktsmessig utformet på enkelte områder innen mineralutvinning, og om det både er nødvendig å ha en kommunal byggesaksbehandling og godkjenning av oppstart i etterkant av vedtatt reguleringsplan, samtidig som de bergverksfaglige myndigheter skal godkjenne aktøren. Det anmodes spesielt om at høringsinstansene i kommunesektoren kommenterer dette punkt.

Forslaget til minerallov som ble trukket tilbake i 2000 var ute til høring i 1999. I formannskapetets uttalelse den gang gikk man mot at Sametinget skulle ha midlertidig nektingsrett i spørsmål om forvaltning av fylkets mineralressurser. Det foreliggende forslag om særregler for Finnmark inneholder bare bestemmelser som flytter avgjørelsesmyndigheten fra direktorat til departement dersom Sametinget går mot en søknad. For ikke fornybare ressurser antas for øvrig at de føringer som legges gjennom forslaget til Finnmarkslov §§ 4 og 10 vil gjelde.

Også i Finnmark skal prinsippet om allemannsretten til mutbare mineraler gjelde, men med større hjemmel for innskrenkninger i undersøkelsesvirksomhet og utvinning, når allmenne

hensyn, og da særlige til samisk kultur, næringsvirksomhet og samfunnsliv, gjør dette nødvendig.

Formannskapet tok i 1999 også opp spørsmål vedrørende rett til leting, undersøkelse og utvinning i nedlagte brudd og gruver, uten at det i det foreliggende forslag er gjort endringer. Det er heller ikke kommet inn bestemmelser som styrker kommunenes rett til tidlig å bli informert om og involvert i prosesser knyttet til arealbruk ved mineralvirksomhet.

Ut fra en lokal vinkling er det noen forhold som Sør-Varanger kommune vil kommentere i forbindelse med departementets forslag til ny minerallov:

Kap 1: Innledende bestemmelser

Merknad til § 5: Definisjoner

Definisjonen i § 5e) er intetsigende uten at man samtidig definerer hva en aktørgodkjenning innebærer. Administrasjonen er av den oppfatning at det bør innføres generelle statlige aktørgodkjenninger, eventuelt inndelt i klasser som for entreprenører, og at Direktoratet fastsetter krav til klasse for drift på den enkelte forekomst.

Kapittel 2: Leting

Merknad til § 8: Varslingsplikt

Kommunen er arealforvaltningsmyndighet ifølge Plan- og bygningsloven. I kraft av dette må kommunen stå som berørt part og må varsles.

Kapittel 3: Undersøkelse

Merknad til §10: Prøveuttak

Slik bestemmelsene er utformet definerer forslaget til Minerallov de inngrep i terrenget som kan gjennomføres i denne fase som mindre vesentlige etter Pbl. Det er tilstrekkelig at uttak varsles. Når loven nå også skal omfatte ikke-mutare mineraler, ser administrasjonen en fare for at Mineralloven kan brukes til ukontrollert uttak av mindre forekomster av løsmasse som byggeråstoff. Det anbefales derfor at kommunen etter § 10 skal *godkjenne* prøveuttaket. Behovet for lignede ordning for undersøkelse av mutbare mineraler er mindre.

På den annen side vil prøveuttak i fast berggrunn regelmessig føre til behov for transport av tyngre utstyr i terrenget, og kreve dispensasjon fra Motorferdselsloven som forvaltes av kommunen. Med sikte på en raskere saksbehandling når undersøkelsesretten skal brukes, ser administrasjonen det som en fordel at kommunen varsles etter § 11 allerede på det tidspunkt søknad om undersøkelsesrett fremmes for Direktoratet.

Merknad til §11: Søknad om undersøkelsesrett

Kommunen er arealforvaltningsmyndighet ifølge Plan- og bygningsloven. I kraft av dette må kommunen gis uttalelsesrett under søknadsbehandlingen.

Kapittel 6: Særregler for mutbare mineraler i Finnmark

Merknad:

Dette ligger inne i forslag til ny Finnmarkslov og i endringsforslag til Bergverksloven. Sør-Varanger kommune har tidligere vedtatt å gå imot midlertidig samisk nektingsrett ved forvaltning av mineralressursene i Finnmark (Formannskapssak 0147/99).

Særreglene for letevirsomhet legger ikke opp til innskrenkninger i forhold til lovgivningen for øvrig. Den eneste forskjell er at Sametinget og berørte reindrifststyrer skal varsles. Administrasjonen har ikke merknader til dette, men vil påpeke, som i det generelle kapittel om leteaktivitet, at også kommunen som arealforvaltningsmyndighet må ha varsel.

Særreglene for undersøkelse og utvinning av mutbare mineraler innebærer at søknader om dette i større grad kan avslås enn ellers i landet. Det skal legges vesentlig vekt på hensynet til samisk kultur, reindrift, næringsutøvelse og samfunnsliv. Sametinget er ikke, som i lovforslaget av 1999 gitt nektingsrett, men kan, likestilt med styret for Finnmarks-eiendommen, kreve at søknader avgjøres av departementet istedenfor Direktoratet. De samme organ er gitt rettslig klageinteresse, og kan bringe klage inn for Kongen. Administrasjonen anser at de hensyn formannskapet ønsket å ivareta med sitt vedtak i sak 0147/99 dermed er imøtekommet.

Kapittel 7: Drift

Administrasjonen mener aktørgodkjenning bør utformes som en generell, men differensiert, lisensiering av bedrifter, ut fra deres bergverksfaglige forutsetninger og økonomiske soliditet. Hvilken klasse som skal kreves for den enkelte forekomst bør avgjøres av Direktoratet etter en vurdering av uttakets omfang, bergmessig forsvarlig driftsteknikk og lignende. En ordning med forhåndsgodkjenning av bergverksbedrifter vil kreve bestemmelser om fornyelse og/eller tilbaketrekking av godkjenning.

Etter forslaget § 45 kreves ikke aktørgodkjenning ved uttak under 25 000 m³. Unntaket gjelder ikke naturstein. Administrasjonen mener dette volum er satt for høyt for uttak av byggeråstoff. Det vises for øvrig til kommentarene om masseuttak under Kap 3.

Kapittel 8: Generelle bestemmelser

Merknad til § 49: Områder untatt fra leting og undersøkelser.

I Odelstingsproposisjonen paragraf 49, kapittel 8, er det listet opp en del områder som det ikke skal drives leting, undersøkelse eller drift på mineralressurser uten særskilte tillatelser. Et av disse områdene er gruveområder, både brudd og gruver som er i drift.

En slik bestemmelse vil være uheldig da det nettopp er i nedlagte gruveområder som vil være blant de første steder en vil lete etter nye mineralforekomster. Eksempler på dette kan være gullfunnene i koppergruvene i Bidjovagge og de store titanforekomstene som er funnet i den nedlagte graven Storgangen.

Det er ikke noen grunn til å tro at seriøse skjerpere vil bli nektet letetillatelse i nedlagte gruveområder i Sør-Varanger, men på et generelt grunnlag bør ikke loven gjøre det vanskeligere å komme i gang med prospekteringsarbeid i nedlagte gruveområder enn i andre områder.

Administrasjonen mener slik virksomhet må tillates i gruver hvor aktøren har frasagt seg eller fått inndradd driftstillatelse. Dersom Direktoratet, ut fra en bergverksfaglig vurdering, finner det sikkerhetsmessig utilrådelig å tillate **fri** leterett i en nedlagt gruve, bør loven heller ha en hjemmel som gir adgang til å forby slik leting på definerte lokaliteter.

Merknad til §51: Sikringsplikt

Det er i lovteksten foreslått følgende: "Undersøker og utvinner av mineraler skal iverksette sikringstiltak for hele utvinningsområdet slik at arbeider etter loven ikke medfører fare for mennesker og husdyr." (Egen understreking)

Forslagets ordlyd i bestemmelsene om sikringsplikt i utvinningsområdet er etter administrasjonens mening en utilsiktet innsnevring av det hensyn som skal ivaretas. Det foreslås av § 51, første ledd, gis formuleringen

"... ikke medfører fare for mennesker, husdyr, vilt og tamreindrift."

Merknad til §53: Oppryddingsplikt

Ved motorferdsel i utmark må det søkes om dispensasjon etter §6 i Nasjonal forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag. Kommunen kan innvilge dispensasjon og samtidig knytte vilkår til tillatelsen, blant annet om reparasjon av terrengskader som er forårsaket av transport til og i leteområde/undersøkelsesområde.

Kommunens myndighet bør presiseres i lovteksten.

Oppryddingsplikten må ikke bare gjelde lete-/undersøkelsesområdet, men også i trasé for transport inn og ut av området. Dette bør komme fram i lovteksten.

Kapittel 9: Tilsyn, kontroll, dekning av kostnader ved opprydding og sikring m.m.

Merknad til §56: Tilsyn

På samme måte som i § 51, mener administrasjonen tilsyn etter § 56 også skal omfatte kontroll med at det er gjennomført adekvate tiltak for ikke å skade husdyr, *vilt og tamrein*.

Muligheten til å kreve økonomisk sikkerhet for opprydding og sikringstiltak er regulert i forslaget § 60 som en "kan"-bestemmelse. Administrasjonen mener det vil øke seriositeten i bransjen og øke sikkerheten for at det offentlige ikke blir påført utgifter ved konkurs eller lignende, dersom § 60 omformuleres til en "skal"-bestemmelse, eventuelt med fullmakt for Direktoratet til å gjøre unntak ved mindre inngrep/uttak.

Generelle kommentarer:

Næring:

Forslaget til ny Minerallov legger opp til forenklinger av betydning for næringslivet, samtidig som den samfunnsmessige kontroll med virksomheten opprettholdes. Administrasjonen ser det som positivt at også byggeråstoff nå blir omfattet av loven. Det vurderes også som positivt at samtidig som loven åpner for en lettere tilgang i letefasen stilles det strengere krav enn tidligere ved prøveuttak og seriositet hos operatører i en driftsfase.

Miljø:

Det ligger i sakens natur at uttak av mineralressurser vil innebære terrenginngrep. Lovgivningen må derfor sørge for at dette skjer innenfor miljømessig akseptable rammer, og at det stilles garantier for at opprydding, sikring og gjenlegging av forlatte uttaksområder kan skje, uavhengig av det enkelte driftsselskaps økonomi på avviklingstidspunktet.

Forholdet til andre lover:

Prinsippet om at Mineralloven ikke skal gripe inn i avgjørelse etter annen særlovgivning er ryddig, men vil kunne sette kommunene som arealforvalter og lokal miljømyndighet under press fra aktørene dersom Direktoratet eller grunneier gir undersøkelses- eller utvinnings-tillatelse før øvrige godkjenninger, tillatelser eller dispensasjoner foreligger. Administra-

sjonen innser at tidsfaktoren kan ha betydning, og at saksbehandling i ulike organ derfor bør skje parallelt. Lovteksten bør likevel klarere understreke at rett til utvinning (utmål) og aktørgodkjenning bare er juridiske, bergfaglige og økonomiske forutsetning som må oppfylles, og ikke en tilstrekkelig tillatelse for å starte drift på bestemt lokalitet.

Kompetanse:

Undersøkelse og utvinning av ikke-mutbare ressurser bygger på avtalerettens prinsipper. Ut-tak av slikt materiale kan få et omfang som gjør det ønskelig at samfunnet også her bør kunne stille krav om bergfaglige/kvartærgeologiske og økonomiske forutsetninger.

Administrasjonen er videre av den oppfatning at det er mer naturlig at Direktoratet besitter den bygningsfaglige kompetanse som skal til for å vurdere produksjonsanlegg og lignende ved mineraluttak, og at Pbl § 86b kan anvendes innenfor det kommunalt regulerte utvinningsområde *når bedriften har statlig aktørgodkjenning*, og at kommunen da ikke trenger å foreta full byggesaksbehandling etter Pbl Kap XVI, men at tiltakshaver bare pålegges meldeplikt.

Kommuneplanens arealdel:

Når kommunen skal vurdere søknad om undersøkelse eller utvinning anser administrasjonen at de viktigste lokale ikke-økonomiske parametre vil knytte seg til de miljømessige inngrep og eventuelle arealkonflikter. Disse forhold skal ivaretas gjennom kommuneplanens arealdel, krav til konsekvensanalyser og reguleringsplan. Disse virkemidler oppfattes som tilstrekkelige for å kunne stoppe en uønsket utvikling. På den annen side bør det da være nødvendig å saksbehandle terrenginngrepene også etter Pbl § 93 i). De hensyn som her skal tilgodeses vil kunne oppfanges av bestemmelser til reguleringsplanen.

Den enkelte kommune har gjennom kommuneplanens arealdel anledning til å styre arealbruken i kommunen. I dette ligger også prioritering av områder etter miljømessig verdi, og forvaltning på en slik måte at kommunen får en bærekraftig utvikling.

Mange kriterier kan legges til grunn for denne prioriteringen. Det kan blant annet være områdets betydning for viltforvaltningen, biologisk mangfold og allmenne friluftsjnteresser.

I tillegg er det flere andre interesser som skal telle med m.h.t. arealbruk.

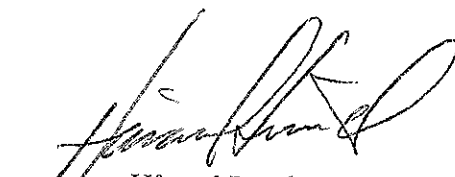
Kommunen er satt til å forvalte felles interesser når det gjelder styring og bruk av kommunens arealer, og en må regne kommunens innbyggere som de viktigste brukere av fellesarealer

På bakgrunn av det foranstående må kommunen få anledning til å delta så tidlig som mulig i en prosess knyttet til bruk av områder til mineralvirksomhet.

Forslag til innstilling:

Sør-Varanger kommunestyre slutter seg til administrasjonens merknader til høringsutkastet for ny Minerallov.

for Jack Sture Muotka
Administrasjonssjef

Håvard Lund
plan- og utviklingsjef